

Universitätsbibliothek Paderborn

**Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum
Libri quinque**

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

13 De attentione in oratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](#)

DE ATTENTIONE IN ORA-
TIONE.

ORANTI Deū necessaria est attentio ad orationem, ne mens huc illucq. va-
getur. Est autem attentio triplex. Pri-
ma ad verba, vt ea recte efferantur: secunda ad
significationem, vt homo intelligat ea, quæ
profert: tertia ad Deum, qui oratur, & rem ip-
sam, quæ petitur. Atq. hæc postrema est præ-
stantissima, quæ & doctis simul & indoctis
conuenit, Deoq. est acceptior, vt pote cū quo-
cor hominis coniungitur. Hæc enim attentio
haberi potest ab illiteratis, dum Latinè orant,
tametsi verbum nullum orationis intelligār;
quia sufficit vt Deus intelligat, qui oratur, &
que ad eum mens & desideria ferantur.

DE EVAGATIONE IN
ORATIONE.

IN oratione tribus de causis hominē vagi-
ri contingit. 1. Sponte sua, dum cogitatio-
nes externas accersit, aut aduenientes sciēs
atq. aduertens admittit, in iisq. heret. Quo in-
genere etiam sunt illi, qui opus aliquod oran-
do præstant, quod peculiarem mentis atten-
tionem requirit: veluti est scribere, legere, ra-
tiones subducere, &c. Alia opera externa, quæ
attentionem peculiarem non requirunt, non
impediunt orationem: vt sarcire, ambulare, se-
care, &c.

E § Hoc